

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Hlavním důvodem změny § 2d odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, je racionalizace procesu administrace tzv. národních dotací (dotace financované výhradně ze státního rozpočtu ČR) v rámci rezortu zemědělství a dokončení převodu agendy bývalých Agentur pro zemědělství a venkov Ministerstva zemědělství - v současné době Oddělení příjmu žádostí a LPIS Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „Fond“) ze struktury Ministerstva zemědělství (dále jen „ministerstvo“) na Fond.

K 1. lednu 2013 ministerstvo převedlo na Fond pracovníky na bývalých pracovištích na okresní úrovni z důvodu racionalizace veřejné správy a také z důvodu, že náplní práce těchto pracovišť byla převážně agenda vyplývající z administrace dotací poskytovaných Fondem. Jedinou oblastí, která v té době nebyla převáděna na Fond, byla část administrace v oblasti podpor poskytovaných podle § 2d odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství. Pracovníci Fondu byly ale do administrace těchto podpor i nadále zapojeni a většina administrativní práce je i pracovníky Fondu v současnosti vykonávána a to na základě dohody o spolupráci mezi ministerstvem a Fondem. Změnou zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, je na Fond převáděna administrace poskytování dotací podle § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, financované výhradně z národních zdrojů, a to od 1.1.2020. Do této doby je tato činnost zajišťována odbornými pracovníky ministerstva. Ve stávajícím režimu by měly být nadále administrovány pouze podpory v rámci genetických zdrojů, které budou prováděny ministerstvem nebo jím pověřenou osobou, s ohledem na jejich vysoce odborná specifika.

Dále je třeba upozornit na skutečnost, že rozpočet zemědělských dotací poskytovaných výhradně z národních zdrojů v roce 2013 se pohyboval ve výši cca 800 mil. Kč, v současné době dosahuje výše přes 3 mld. Kč.

Zároveň lze předpokládat, že význam a rozsah dotací do zemědělství poskytovaných výhradně z národních zdrojů se bude zvyšovat i vzhledem návrhům reformy Společné zemědělské politiky EU po roce 2020.

Ministerstvo navíc nebude nadále nadměrně zatěžováno běžnou administrativní činností spojenou s poskytováním a administrací dotací.

Z uvedených důvodů se jeví jako racionální krok převedení poskytování zemědělských národních dotací na Fond jako organizaci, která byla k účelu administrování dotací primárně zřízena.

Dalším cílem převodu výše uvedené agendy na Fond je snaha o maximální možné sjednocení administrativních procesů a výhledově i snížení množství používaných informačních systémů pro administraci dotační politiky v rámci EU a ČR. V rámci budoucích úprav informačních systémů by mělo dojít ke zlepšení servisu pro klienty (předvyplnění žádosti, jeden portál, elektronizace administrace žádostí), což je stěžejním důvodem tohoto převodu.

Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

ČR podporuje řadu cílených programů v zemědělství financovaných výhradně z národních zdrojů. Těmito dotačními programy přispívá k udržování výrobního potenciálu českého zemědělství a jeho podílu na rozvoji venkovského prostoru.

Aktuálně je rolí Fondu zajistit především prostřednictvím regionálních pracovišť (Oddělení příjmu žádostí a LPIS) příjem příslušných žádostí a následně provést kontrolu úplnosti a správnosti těchto žádostí, jakož i navazující vložení žádostí do příslušného softwaru v rámci informačního systému. U vybraných programů provádí pracovníci oddělení příjmu žádostí a LPIS a pracovníci oddělení národních dotací i kontrolu na místě.

Klíčovým důvodem pro převedení administrace a poskytování národních dotací na Fond je skutečnost, že v rámci většiny finančních prostředků poskytovaných resortem zemědělství zastává ministerstvo roli toho, kdo zemědělskou politiku vytváří a řídí a Fond má pozici realizátora a administrátora této politiky. Tímto systémem je ročně administrováno cca 35 – 40 mld. Kč, 200 – 250 tis. žádostí o dotace prostřednictvím více jak 200 dotačních titulů a opatření Společné zemědělské politiky EU. Převedením administrace národních dotací na Fond bude možné využít nastavení tohoto systému, tj. napojení na registry, elektronické podání, více informací pro klienty atd. Ministerstvo se také bude moci v oblasti národních dotací více zaměřit na nastavení zemědělské politiky v rámci jednotlivých komodit.

Z výše uvedeného přehledu zemědělských národních dotačních programů jednoznačně vyplývá, že majoritní část zemědělských národních dotací je v současnosti administrována ve spolupráci mezi ministerstvem a Fondem s výjimkou dotací v oblasti genetických zdrojů. Z celkového počtu 6502 přijatých žádostí v rámci zemědělských národních dotačních titulů za rok 2017 (vyjma dotačního programu 129 710 Centra odborné přípravy a 129 660 Údržba a obnova venkovských a kulturních prvků) jich bylo ve spolupráci mezi ministerstvem a Fondem administrováno 6453 žádostí o dotace (tj. 99,25 %).

Vzhledem k tomu, že v posledních letech zasahuje Českou republiku každoročně některá plošná klimatická krize (sucho, jarní mrazy, povodně, vichřice apod.), a tyto nenadálé situace znamenají nad rámcovou, mimořádnou zátěž pro ministerstvo při jejich administraci, budou i tyto kompenzace vedeny nově pod kapitolou národních dotací a jejich administrace a poskytování budou tímto také převedeny na Fond.

Současný způsob administrace zemědělských národních dotačních programů je funkční, avšak administrace je rozdělena mezi ministerstvo a Fond, což má za následek nižší efektivitu této administrace spojenou se zvýšenou administrativní zátěží jak na straně ministerstva a Fondu, tak na straně žadatelů o dotace.

Tato administrativní zátěž je přenášena především na žadatele, a to ve spojení s podáváním žádosti o dotaci (především dokládání žádostí ve dvojím vyhotovení, dokládání různorodých příloh, zejména v podobě papírových dokumentů a s tím spojené např. cestovní náklady). Pro žadatele může být dále obtížné zjistit, kde se v daný okamžik jeho žádost nachází a jaký je stav vyřízení. Tyto informace nejsou v současné době dostupné online (např. jako u Programu rozvoje venkova ČR pro léta 2015-2020 prostřednictvím tzv. Portálu farmáře), ale pouze na osobní nebo telefonický dotaz na Fondu nebo na ministerstvu.

Ve vztahu k Fondu představuje současný způsob administrace značnou zátěž pro obsluhu (uživatelé převážně z Oddělení příjmu žádostí a LPIS) v podobě dvou dalších informačních systémů (ISND a EDS/SMVS), vedle informačního systému Fondu na platformě SAP (pro oblast Společné zemědělské politiky EU), IS AGIS (pro oblast společné organizace trhů) a LPIS. Nejednotná obsluha a administrativní zátěž se v oblasti administrace zemědělských národních dotací projevuje především ve formě zadávání žádostí do softwaru, které je realizováno ručně (tj. 6453 žádostí bylo v roce 2017 ručně přepsáno ze strany Fondu do informačního systému) a dále je časově náročné vyzývání žadatelů k opravám žádostí, které je realizováno nejprve ze strany Fondu, a poté také případně ze strany ministerstva

(dvojkolejnost výzev a s tím spojené nejasnosti na straně žadatelů, proč jsou v průběhu administrace vyzýváni k doplnění odlišnými institucemi).

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Stanovené povinnosti nejdou nad rámec Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod.

Návrh je slučitelný s ústavním pořádkem České republiky.

Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie, obecnými právními zásadami práva Evropské unie, s legislativními záměry a s návrhy předpisů Evropské unie

Návrh zákona se přímo netýká implementace a působnosti předpisů Evropské unie, a proto jej lze hodnotit tak, že není v rozporu s právem Evropské unie.

Předkládaný návrh zákona není v rozporu s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a je v souladu s obecnými zásadami práva Evropské unie (např. zásada právní jistoty, proporcionality a zákazu diskriminace).

Zhodnocení souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná úprava se nedotýká mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva.

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Vzhledem k tomu, že se fakticky z pohledu příjemců dotací se jedná pouze o změnu poskytovatele, nepředpokládáme žádný dopad na podnikatelské prostředí České republiky.

Za oblast nákladů veřejné správy spojené s úpravou a vytvořením softwarového nástroje na straně Fondu, lze odhadnout náklady ve výši cca 20 mil Kč. Tyto náklady budou vynaloženy na pokud možno plnou elektronizaci administrace žádostí o dotace s maximálním možným využitím administrativních procesů používaných v rámci administrace zemědělských dotací poskytovaných z evropských fondů.

Po dokončení administrace těchto národních dotací ministerstvem v informačním systému národních dotací do 31.12.2019 bude vytvořen prostor pro snížení nákladů ministerstva na podporu informačního systému národních dotací (odhadovaná částka cca 5 mil Kč).

U Fondu se se zvýšením nákladů na pracovníky potřebné na tuto rozšířenou agendu počítá v jednotkách pracovníků, které by měly být pokryty případným převodem části finančních prostředků na pracovníky z ministerstva zajišťující tuto agendu.

Návrh zákona nemá sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny.

Návrh zákona rovněž nemá dopady na rozpočty krajů a obcí.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Návrh zákona neobsahuje žádné ustanovení, které by bylo v rozporu se zákazem diskriminace. Návrh zákona se netýká problematiky rovnosti mužů a žen.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava je v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona nezvyšuje množství zpracovávaných osobních údajů ani nemění způsob nakládání s nimi.

Zhodnocení korupčních rizik

Ustanovení návrhu zákona týkající se poskytování podpor jsou koncipována tak, aby minimalizovala možná korupční rizika a zajistila maximální transparentnost.

Návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat.

Navrhovaná právní úprava představuje efektivní implementaci zákonných regulací stanovených v zákoně.

Příslušné orgány veřejné správy a administrátor dotace (Fond) jsou schopny plošně kontrolovat a vynucovat dodržování dané regulace.

Návrh zákona i po provedených úpravách stanovuje jednoznačně kompetence, působnost a odpovědnost mezi příslušnými orgány veřejné správy a Státním zemědělským intervenčním fondem jako administrátorem dotace a realizace opravných prostředků proti rozhodnutí Fondu je zajištěna postupem podle správního řádu.

Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Návrh zákona nemá vztah k bezpečnosti nebo obraně státu.

Zvláštní část

K části první

K bodům 1 a 2 (§ 2d):

S ohledem na výše uvedený návrh převodu administrace národních dotací z ministerstva na Fond, je nezbytné upravit dosavadní způsob poskytování podpor financovaných výhradně z národních zdrojů podle § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství.

Podpory financované výhradně z národních zdrojů budě nově provádět výhradně Fond, a to na základě zásad o poskytnutí dotací, které bude vydávat ministerstvo dosavadním způsobem, včetně toho, že účel programů k podpoře aktivit, které jsou financovány výhradně z národních zdrojů, včetně rozsahu finančních prostředků připadajících na tyto programy bude nadále schvalovat pro každý rok Poslanecká sněmovna současně se státním rozpočtem.

Jedinou výjimkou z tohoto navrhovaného systému bude poskytování podpor genetických zdrojů (podle zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat (plemenářský zákon) a zákona č. 148/2003 Sb., o konzervaci a využívání genetických zdrojů rostlin a mikroorganismů významných pro výživu a zemědělství (zákon o genetických zdrojích rostlin a mikroorganismů), které bude nadále prováděno ministerstvem.

Důvodem je zejména to, že podpory na genetické zdroje jsou navázány na resortní strategický dokument „Národní program konzervace a využívání genetických zdrojů rostlin, zvířat a mikroorganismů“, který ministerstvo aktuálně vyhlásilo na období 2018 – 2022. Pro efektivní fungování tohoto národního programu je klíčová a nezastupitelná přímá spolupráce mezi ministerstvem a třemi koordinačními pracovišti za jednotlivé oblasti genetických zdrojů rostlin, zvířat a mikroorganismů. Jedná se o 2 pověřené osoby za Národní program genetických zdrojů rostlin a mikroorganismů (Výzkumný ústav rostlinné výroby, v.v.i.) a určenou osobou za Národní program genetických zdrojů zvířat (Výzkumný ústav živočišné výroby, v.v.i.). Klíčová je rovněž přímá spolupráce s radami pro tyto jednotlivé podprogramy, které sdružují všechny účastníky výše zmíněného národního programu. Na společných jednáních se nastavují priority a cíle další práce, je vyhodnocována efektivita zahraniční spolupráce, je diskutován rozpočet na daný rok a dohodnuté závazky se poté logicky promítají do vydaných rozhodnutí ministerstva o poskytnutí dotace.

Žádost o dotaci na ministerstvo mohou podat pouze ti žadatelé, kteří mají platné rozhodnutí ministerstva o zařazení do tohoto národního programu. Rozhodnutí je vydáváno ve správním řízení a ministerstvo vede databázi všech účastníků tohoto národního programu. Pověřená a určená osoba zodpovídá za odborné posouzení žadatelů o zařazení do tohoto národního programu a odpovídá rovněž za odbornou kontrolu žádostí o dotaci.

Kontrolní systém ministerstva vůči podporám na genetické zdroje je založen v první řadě na komplexních kontrolách genových bank rostlin a mikroorganismů a také genetických zdrojů zvířat přímo na místě u účastníků Národního programu. Kontroly žádostí o dotace zahrnují kontrolu souladu těchto žádostí s databází účastníků tohoto národního programu vedenou ministerstvem a rovněž kontrolu specifických podmínek, které jsou uvedeny v každoročně vydávaných zásadách, kterými se na základě § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, stanovují podmínky pro poskytování dotací na udržování a využívání genetických zdrojů pro výživu a zemědělství. Kontrolní systém zahrnuje rovněž kontrolu dohodnutých závazků ze společných jednání a tvorbu každoročních závěrečných zpráv.

Významným prvkem, který spoluvytváří politiku ochrany agrobiodiverzity na ministerstvu jsou četné zahraniční aktivity a plnění mezinárodních závazků jak ministerstvem, tak v případě koordinačních pracovišť a vybraných účastníků tohoto národního programu. Tyto subjekty aktivně fungují jako národní kontaktní místa pro ČR vůči Komisi FAO pro genetické zdroje pro výživu a zemědělství, Úmluvě o biologické rozmanitosti, Nagojskému protokolu ke sdílení přínosů z využívání genetických zdrojů, Mezinárodní smlouvě o

rostlinných genetických zdrojích, Evropskému programu spolupráce v oblasti genetických zdrojů rostlin, a řadě dalších mezinárodních závazků.

Pracovníci ministerstva, koordinačních pracovišť a dalších subjektů, kteří mají v gesci agendu genetických zdrojů, se dlouhodobě na tuto oblast specializují, patří mezi uznávané odborníky, a vytváří efektivní systém ochrany a udržitelného využívání agrobiodiverzity, který je nadále využíván ve šlechtění a ochraně plodin, potravinářství, veterinárním lékařství, průmyslu a ve výzkumu a vzdělávání.

K bodu 3 (§ 5):

Jedná se o legislativně technickou formální úpravu § 5 odst. 1 písm. d) bodu 1 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, kterou se v bodě 1 rozšiřuje sankční ustanovení i o povinnost uvedenou v ustanovení § 2i odst. 2 písm. f) zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství. Touto změnou dojde k přesnění právní úpravy v oblasti pěstování geneticky modifikovaných odrůd, který nebylo při novelizaci zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, provedenou zákonem č. 371/2016 Sb. důsledně upraveno.

K části druhé

K bodům 1 a 2 (§ 1 odst. 2):

Doplnění ustanovení § 1 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, umožní z legislativně technického hlediska rozšíření kompetencí a působnosti Fondu v celém zákoně č. 256/2000 Sb. o poskytování a kontrolu plnění podmínek poskytnutí dotace podle § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství financované výhradně z národních zdrojů, ve znění předloženého návrhu změny zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství.

K bodu 3 (§ 6a odst. 4):

Jedná se o legislativně technickou úpravu ustanovení § 6a odst. 4 6a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, vyplývající z požadavku aplikační praxe, která byla rovněž konzultována i s Ministerstvem financí.

Změna spočívá ve zrušení věty druhé tohoto ustanovení, která byla nevhodně do zákona č. 256/2000 Sb., doplněna částí čtvrtou zákona č. 128/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s termínem účinnosti od 10.5.2016.

K bodu 4 (§ 10 odst. 1):

Navrhovaná změna je legislativně technického charakteru a vyjadřuje přesnější vymezení činnosti Dozorčí rady Fondu. Cílem je zpřesnit právní postavení Dozorčí rady Fondu tak, aby odráželo skutečně vykonávané činnosti, kdy rada funguje jako dohledový orgán Parlamentu ČR nad plněním rozpočtu Fondu. Ostatní oprávnění rady zůstávají zachována (schvalování účetní závěrky, vyjádření k návrhu rozpočtu a k výroční zprávě).

K bodu 5 (§ 11 odst. 5):

Stávající znění ustanovení § 11 odst. 5 bylo do zákona č. 256/2000 Sb. zakotveno zákonem č. 179/2014 Sb., kterým se mění zákon o zemědělství a další související zákony, s účinností od 1. 1. 2015. Toto ustanovení představovalo speciální úpravu procesu předcházejícího uzavření dohody o poskytnutí dotace. Jedná se zde o ranou fázi dotačního procesu, kdy jsou poskytovatelem dotace (Fondem) teprve přijímány žádosti o poskytnutí dotace a kdy je nutné z další administrace vyřadit ty zjevně nevyhovující žádosti, které

nesplňují základní předpoklady pro uzavření dohody o poskytnutí dotace. Následná fáze dotačního řízení po uzavření dohody (veřejnoprávní smlouvy) o poskytnutí dotace pak už v sobě zahrnuje i právo stran smlouvy (poskytovatele a příjemce dotace) vyvolat v případě nesouhlasu s postupem druhé smluvní strany sporné řízení podle správního řádu vedené před ministerstvem. Rozhodnutí vydané v rámci tohoto sporného řízení je pak přezkoumatelné ve správním soudnictví.

Z dosud platné úpravy § 11 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb. byl dovozován úmysl zákonodárce vyloučit pro proces předcházející uzavření dohody o poskytnutí dotace obecnou úpravu rozhodování podle správního řádu, a přiblížit tak dotčená ustanovení skutečné povaze negociačního procesu předcházejícího uzavření dohody. Obecná úprava správního řízení podle části druhé a třetí správního řádu tedy měla být tímto ustanovením vyloučena. Naopak bylo třeba podpůrně vycházet z části páté správního řádu (veřejnoprávní smlouvy), a s ohledem na § 158 odst. 1 správního řádu též z části čtvrté správního řádu.

Tento závěr o vyloučení aplikace obecné úpravy správního řízení podle části druhé a třetí správního řádu opakovaně potvrdila i rozhodovací praxe Městského soudu v Praze (např. usnesení ze dne 29. 9. 2017, č. j. 3A 175/2016 – 48, či usnesení ze dne 5. 6. 2018, čj. 8A 202/2017-90-92).

Uvedený výklad však korigoval Nejvyšší správní soud, když ve svém rozsudku čj. 10 Afs 339/2017 ze dne 5. 9. 2018 konstatoval, že ustanovení § 11 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb. nepředstavuje speciální a komplexní úpravu postupu Fondu ve fázi před uzavřením dohody o poskytnutí dotace. Současně odmítl závěr o vyloučení aplikace celé části druhé a třetí správního řádu (obecná a zvláštní ustanovení o správním řízení).

Nejvyšší správní soud ve svém výše uvedeném rozsudku dovedl, „že pokud by se měl postup při administraci žádosti o dotaci vymanit z působnosti správního řádu, musel by to zákonodárce formulovat výslovně a jednoznačně a případnou vlastní úpravou formulovat v takové míře konkrétnosti, aby byla vůbec s to vyloučit a nahradit podrobná pravidla správního řádu.“ Jako názorný příklad vyloučení aplikace správního řádu pak Nejvyšší správní soud uvedl § 14q zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, s účinností od 1. 1. 2018.

Navrhuje se proto převzít tuto již platnou právní úpravu rovněž do § 11 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb. Oproti úpravě v rozpočtových pravidlech se však současně zachovává také možnost nápravy postupu Fondu coby poskytovatele dotace v případech, kdy ministerstvo zjistí, že Fond v rozporu s dotačními podmínkami odmítl s žadatelem o dotaci podepsat dohodu o poskytnutí dotace. V takovém případě ministerstvo vydá – stejně jako dosud – usnesení, kterým zruší předchozí sdělení Fondu o nevyhovění žádosti o dotaci. Z důvodu právní jistoty a jasného vymezení vztahu navrhované úpravy k obecným ustanovením správního řádu se pak explicitně uvádí, že v rámci postupu, kterým se vydává toto usnesení ministerstva, se přiměřeně použijí ustanovení správního řádu o přezkumném řízení.

Vzhledem k tomu, že ročně je podle § 11 odst. 4 zákona č. 256/2000 Sb. administrováno i více než 7 000 žádostí o dotaci, přičemž dohoda o poskytnutí dotace je v některých letech uzavřena například pouze s polovinou z nich, je ročně zamítnuto i více než 3 000 žádostí. V tomto objemu není možné vést dvoustupňové správní řízení v rámci posuzování žádostí před uzavřením dohody o poskytnutí dotace, a to zejména s ohledem na povinnost vyplatit finanční prostředky určené České republice do konečného termínu stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006.

K bodu 6 (§ 11 odst. 6):

S ohledem na výše uvedený návrh převodu části administrace národních dotací z ministerstva na Fond, je nezbytné upravit dosavadní způsob poskytování podpor

financovaných výhradně z národních zdrojů podle § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, obsažený v § 11 zákona č. 256/2000 Sb.

Navrhujeme se zrušit ustanovení odstavce 6, podle kterého by se podpory financované výhradně z národních zdrojů poskytovaly na základě veřejnoprávní dohody o poskytnutí dotace. Tím dojde ke sjednocení způsobu poskytování dotací financovaných z prostředků EU nárokového charakteru a podpor financovaných výhradně z národních zdrojů podle § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, a to správním řízením podle správního řádu.

K bodům 7 a 8 (§ 11 odst. 7 až 9):

Informační systém Fondu jako platební agentury EU se používá pro administraci dotací z evropských zemědělských fondů EU a bude rovněž používán pro administraci převáděných národních dotací. Navrhuje se proto jeho výslovné zakotvení jako informačního systému veřejné správy obdobně jako je tomu v případě monitorovacího systému používaného pro administraci dotací v rámci strukturálních fondů EU v zákoně č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů. V rámci právního řádu je informační systém platební agentury s Fondem jako správcem již výslovně uveden v příloze č. 1 k vyhlášce č. 317/2014 Sb., o významných informačních systémech a jejich určujících kritériích. Obdobně jako v zákoně o podpoře regionálního rozvoje se navrhuje upravit možnost doručování dokumentů v řízení o poskytnutí dotace, případně v dalších řízeních vedených Fondem, prostřednictvím informačního systému Fondu. To zefektivní komunikaci mezi Fondem a žadateli o dotace a sníží administrativní zátěž spojenou se současným stavem, kdy 95 % žadatelů o dotace podává Fondu žádost elektronicky prostřednictvím informačního systému Fondu, ale Fond následně nemůže žadatelům vydaná rozhodnutí doručovat elektronicky (nemají-li zřízenou datovou schránku). Současně se touto úpravou sjednotí podmínky komunikace se žadateli o dotace u strukturálních fondů a u evropských zemědělských fondů.

K bodu 9 (§ 11a odst. 4):

Současná právní úprava v § 11a odst. 4 vyžaduje placení penále ve výši 1 promile i v případě uzavření dohody o splátkách. To představuje roční úrok 36,5% a vede k tomu, že uzavření dohody o splátkách s příjemcem dotace prakticky nelze využít. Možnost využití uzavírání dohod o splátkách za přiměřených podmínek je přitom obecně žádoucí, neboť umožňuje v některých případech předejít exekučnímu vymáhání se vznikem dalších nákladů a motivuje dlužníka ke splnění jeho dluhu. Proto se v případě dohod o splátkách navrhuje použít úpravu podmínek v zákoně č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, která vyžaduje sjednání úroku z prodlení.

K bodu 10 (§ 11a odst. 5):

Navrhuje se využít možnosti dané členskému státu podle přímo použitelného nařízení EU (prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/56, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 908/2014), nepožadovat úroky (penále), jejichž výše nepřesáhne 5 EUR. Tím se omezí administrativní zátěž příjemců dotací a náklady na administraci bagatelních částek penále.

K bodu 11 (§ 12 odst. 1):

Doplňuje se přístup k informacím, z nichž má Fond vycházet při poskytování dotací podle § 3 odst. 5 písm. c) zákona o zemědělství, a které Fond nezbytně potřebuje k ověření nároku na poskytnutí dotace. Uvedené se týká žadatelů, kteří podali žádost na plochu lesní půdy. Stávající znění § 12 zákona č. 256/2000 Sb. tak nezajišťuje přístup k informacím nezbytným k výkonu kontrol týkajících se plnění podmínek některých dotačních titulů

(například opatření M15 Lesnicko-environmentální a klimatické služby a ochrana lesů, podopatření 15.2.1 Ochrana a reprodukce genofondu lesních dřevin).

K bodu 12 (§ 12 odst. 5):

Celní správa poskytuje Fondu pro prokazování výstupů zboží a vstupu zboží informace ze své databáze podle přílohy 1, čl. 1 bod 1. C) nařízení Komise (EU) v přenesené pravomoci č. 907/2014 pro administraci subvencí při vývozu a dovozních a vývozních licencí. Tomuto poskytování údajů však v současnosti chybí zákonný podklad. Proto se navrhuje jeho výslovné zakotvení.

K části třetí

S ohledem na obvyklou délku legislativního procesu návrhu zákona se navrhuje termín nabytí účinnosti dnem 1. ledna 2020.

Důvodem pro dřívější nabytí účinnosti změn ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) bodu 1 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (čl. I bod 3 návrhu zákona), a ustanovení § 6a a § 10 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, je časová naléhavost přijetí těchto legislativně technických změn (čl. III body 3 až 5 návrhu zákona).

V Praze dne 11. prosince 2018

Josef Kott v. r.
Margita Balaščíková v. r.
Marian Bojko v. r.
David Pražák v. r.
Jan Volný v. r.
Zdeněk Podal v. r.
Karel Tureček v. r.
Jaroslav Faltýnek v. r.
Veronika Vrecionová v. r.
Pavel Kováčik v. r.
Pavel Plzák v. r.
Radek Zlesák v. r.
Pavel Pustějovský v. r.
Marek Novák v. r.
Jan Birke v. r.
Jaroslav Martinů v. r.
Marian Jurečka v. r.
Jan Kubík v. r.
Radek Holomčík v. r.